

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, sector 6
cod poștal 060269, România

Difuzare / distribuție carte: 021 348 14 74
0733 131 145, 0728 084 802
difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: 021 348 14 74
0728 084 802, 0733 131 145
contact@edituraeikon.ro
www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată
de Consiliul Național al Cercetării Științifice
din Învățământul Superior (CNCSIS)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

UNGUREANU, GELU

Tainică aniversare: învălurate flăcări / Gelu Ungureanu;
argument de Gelu Ungureanu. - București : Eikon, 2021
ISBN 978-606-49-0529-1

821.135.1

DTP: Claudia Popescu

Coperta și conceptul grafic: Sasha Segal

Editor: Valentin Ajder

Gelu Ungureanu

Tainică aniversare

*

Învălurate flăcări

E I K O N

București, 2021

CUPRINS

ARGUMENT	7
CARTEA I – TAINICĂ ANIVERSARE	9
TAINICĂ ANIVERSARE.....	11
UMBRE	12
UN COLȚ	13
DIRIGINTELE	14
STEGAR STRĂIN	15
SICOMORUL	16
ARCADELE GOTICE	18
BALANSOAR	19
DAR.....	23
MATEMATICĂ APLICATĂ.....	24
NAIV SUCIT.....	25
CEAȚĂ.....	26
OCHII CERULUI	29
SĂ NU CERI.....	30
TEMÂNDU-SE.....	31
AUD.....	32
ȘARMANTĂ INVOCĂȚIE.....	33
ZIDURI ȘI GÂȘTE	34
ATENȚIE, CAD PIETRE!	35
SOLEMNITATE FĂRĂ FANFARĂ	36
SOCRATE.....	37
GHIRLANDA DE BLAZOANE	39

PUPĂCIOȘII DIN CARUSEL.....	40
PETRECERE	41
INTERFERENȚE	42
INFILTRAȚII PĂGUBITOARE.....	43
EPISOADE NEAVENITE.....	44
TENDINȚĂ ANTITETICĂ	45
PE UMĂRUL DREPT.....	46
UNDEVA	47
DESPRE PREȚURI ȘI EGOISM	48
NEMULȚUMIRE	49
LICITAȚIE.....	50
SUNTEM SUPĂRAȚI.....	52
GARDA DE CORP	53
PUTERNICI.....	54
MARIAJ.....	55
SECVENȚĂ.....	56
FLAUTE CONTEMPORANE	57
ÎNTR-UN TÂRZIU	58
PROMOTOR DE MODELE.....	59
MANUSCRISE UDE.....	60
TRUPURI ȘUBREDE.....	61
IZ DE TĂMÂIE.....	62
GEST FORMAL.....	63
IGNORANTĂ CUPOLĂ.....	64
EXPERIMENT	65
PIERDUȚI.....	66
STOP-CADRU	67
NU ȘTIM	68
CIRCUL	69

CARTEA a II-a – ÎNVĂLURATE FLĂCĂRI.....	71
VIBRAȚII	73
MĂSLINI.....	74
IDEAL PE DOS	75
NUMAIDECÂT	76
PETE DE ÎNTUNERIC	77
VE NE DIAFANE.....	78
GOL REZERVAT.....	79
STOL DE ÎNGERI	80
SĂ POT ALEGE.....	81
LINIȘTE EXASPERANTĂ	82
EU ȘI TU	83
GARANȚIE	84
NOBLEȚEA INOCENȚEI	85
UIMITOARE RUGĂMINȚI	86
CÂND PLOAIA.....	87
SĂ NU NE FACEM DE RUȘINE	88
TAROT	89
SUFLET LA TRAPEZ.....	90
VA APĂREA	93
DESFIDERE	94
ÎNTÂLNIRE LA ORĂ FIXĂ	95
OCOL.....	96
PUIUL DE FAZAN	97
CONCERT GESTUAL	98
CANDELABRE ÎNLĂCRIMATE.....	99
FLOARE DE CIREȘ	100
INTERESE	101
NEGUSTORIE	102
EMOȚII.....	103
RĂSCRUCE.....	104

SEMI-DUIOȘIE.....	105
CRĂIASA ADEVĂRULUI.....	106
NEPUTINȚĂ	107
VENDETĂ	108
ÎMPOTRIVITA PURITATE.....	109
SOMN NEATINS.....	110
DE TOAMNĂ.....	111
BALANS	112
RECONSTITUIRE.....	113
TRĂDATĂ.....	114
ZEI NEȘTIUTORI	115
PREMONIȚIE	116
CU FRICĂ.....	117
IZOLARE.....	118
RĂTĂCIȚI.....	119
INUTILITATE	120
PESTE VÂRFURI DE GORUNI.....	121
TE-AM SEDUS	122
CADOURI.....	123
IZ DE ADEVĂR	124
PRINȚESA.....	127

TAINICĂ ANIVERSARE

Înconjurați de imagini reconstituite,
siliți să ne descompunem
emoțiile,
ne-am trezit într-un
buncăr firav
din care ies, pe rând,
semne vitale.

Delimitări geometrice
ne sunt explicații;
interpretăm hățișul de gesturi
în limbile noastre
neînțelese;

posedați de neliniște,
pregătim în taină aniversarea
pe glia neîmplinită, ce ne-a
rămas avere;

peste care privim cu mâna
streașină – orizontul incert.

UMBRE

Jertfă azi, jertfă mâine, poimâine
și uite așa jertfelnicul s-a
tocit – a uitat
cine a donat, cine n-a donat.

În sfârșit, ne-ntoarcem din
pribegia-ncordată etalându-ne
o splendoare bizară;

de abia acum apreciem
cum se cuvine
simplitatea binecuvântării –
înflăcărarea poveștilor
ce ne-au crescut.

Poezia lasă umbre
grele peste crucile aproape
căzute, ispitindu-ne să
mângâiem suav tâmpile
denivelate de coroana
cu lauri ghimpați.

UN COLȚ

Un colț tăios dintr-o mânie
adus de ropote de ploii împreunate,
sătul de sindromul acestui festival
strânge mărturii din
vechile imnuri.

Printr-o alchimie insistentă,
s-a-ncercat înlăturarea peisajelor
c-o parte dintre noi. Ne pierdem
din ochi, unii pe alții;

dispărem în norii larg
încăpători –
părăsim scena tocmai
când sala este plină.

Trebuie să luăm o vastă
hotărâre în care să-ncapă totuși
viitorul.

Numai așa, cei care
am fost absenți, din mai
toate împrejurările prielnice,
n-o să ne revoltăm brațele
pe propriul corp.

DIRIGINTELE

Dirigintele Marelui Șantier
a vrut să scurteze din
stângăcie; a obosit și a ațipit
cu planurile-n mână.

Acoperișul imaterial nu
inspiră decât germeni ai
neputinței,
iar ceasul bate cu o
moleșală din ce în ce
mai deasă.

A împărtășit păreri peste
tot, chiar și la parastase,
dar tot derutat a rămas;
ca un fluture ce și-a pierdut
purpura, stând în soare pe
un soclu unde lipsește
statuia.

Cuprins de o tenacitate
îndărătnică își caută alt
bioritm, prilej ivit în ultima
clipă;

speră să găsească, în sfârșit,
o fantasmă mai blândă.

STEGAR STRĂIN

Profitând de o naștere prematură,
cu râsul forțat,
lepădăm de pe chipuri,
la canal,
tânguielile bâlbâite.

Neașteptata solie pune pe
tavă simțăminte derizorii,
prinse dintr-un zbor strălucitor,
cu greu răscumpărat.

vitregul adânc scoate
la iveală un stegar străin
(mai infam decât un laș),
în mână, cu un buchet de crini
inutil sucombat;

cu vitejie de carton
ne face „tineri învechiți”,
închizând apoi fereastra

cu un josnic scârțâit!

SICOMORUL

Vorbesc despre lumea răului,
unde înfloritul este întotdeauna
prea târziu;

am dorit neconținut
să alung din cutia mea
ascunsă cuvintele sărace,
piperate ori nebotezate încă.

Dacă febra vieții va fi
intensă,
neglijez întunericul;
mă amestec cu zorile
rămase neurzite,
care totuși apar – imitând
fâlfăitul păsărilor
de noapte ce se grăbesc
la culcare, în locurile
secrete.

Cine-i de vină că izvorul
s-a întors din drum?

Voi reuși să întregesc
golul rămas în
rugă
ca o imagine sacrificată
ineluctabil,
de care aveam
atâta nevoie?

Se întetesc tunetele și fulgerele:

să mai urc în sicomor?

ARCADELE GOTICE

Am încetat să mai pun odoare.

În speranța revederii voi
strânge toate scuturile
sparte, rămase pe câmpul de
luptă,
într-o vreme dinainte
plănuită.

Mi-am făcut un dar mai
prețuit – aleasa furtună
din suflet;
să pot pătrunde agrest,
prin arcadele gotice,
care tot cern intrările.

Totuși, nu-mi dau bine seama
pe unde vine culmea
depărtării –
trăind
într-un cămin șubred,
rămas așa, de la facerea lumii.

BALANSOAR

Se mai găsesc ceva urme de
solidaritate – destrămată:
emoție oarbă, intimidată.

Mesaje vin neîncetat,
unele orbecăind pe drumuri
desfundate,
altele înscrise pe stindardele
profeților – gură largă;

nădejdea rămâne în continuare
zălog lipsei de perspectivă,
iar ce-i mai rău: nu ne putem
defini; chiar căutând prin
dicționarele reformate
de-atâtea ori.

Floarea de stâncă
tremură pe buza prăpastiei,
când de la un timp
se agravează rămânerea noastră
pasivă.

Să fii stei liniștit –
avantaj al singurătății formale?